

II

(Icke-lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

KOMMISSIONENS DELEGERADE FÖRORDNING (EU) 2015/585

av den 18 december 2014

om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 med avseende på tekniska standarder för tillsyn för specificering av marginalriskperioder

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012⁽¹⁾, särskilt artikel 304.5 fjärde stycket, och

av följande skäl:

- (1) Den ram för beräkning av marginalriskperioder som används för att beräkna clearingmedlemmarnas kapitalbaskrav för exponeringar mot sina kunder bör vara lämpliga både för institut som använder metoden med interna modeller och för dem som använder de standardiserade metoderna. Den bör också återspegla förändringar i marknadsvillkoren för att utgöra en stabilitetsmässigt sund strategi, utan att samtidigt ålägga en alltför stor operativ börda på dessa institutioner.
- (2) Även om den definition på avvecklingsperioder som används av centrala motparter inte är identisk med den definition på marginalriskperioder som används av clearingmedlemmar för att beräkna kapitalbaskraven för exponeringar mot sina kunder, är de förstnämnda emellertid mycket lika de sistnämnda vad gäller innehållet. Under avvecklingsperioder återspeglas förändringar i marknadsvillkoren och hänsyn tas till slutavräkningsperioder för kontrakt och transaktioner. Centrala motparter uppskattningar av avvecklingsperioderna bör därför tjäna som en proxyvariabel för marginalriskperioderna för beräkningen av clearingmedlemmarnas kapitalbaskrav för exponeringar mot sina kunder.
- (3) Användningen av avvecklingsperioder skulle också ge en heltäckande bild av alla typer av produkter och transaktioner som anges i artikel 301.1 i förordning (EU) nr 575/2013 som clearas av centrala motparter och skulle ha den extra fördelen att det inte krävs någon uppdatering till denna delegerade förordning varje gång en central motpart börjar cleara en ny typ av produkt eller transaktion.
- (4) Till skillnad från marginalriskperioder innehåller de avvecklingsperioder som uppges av de centrala motparterna ibland ytterligare perioder för att möjliggöra novation av positioner till en clearingmedlem som inte är på obestånd. Eftersom dessa ytterligare perioder är specifika för avvecklingsperioder och inte återspeglar några skillnader i risker för clearingmedlemmarna, behöver de inte läggas till den marginalriskperiod som instituten får använda vid beräkningen av kapitalbaskraven för sina exponeringar mot en kund när de agerar som clearingmedlemmar.

⁽¹⁾ EUT L 176, 27.6.2013, s. 1.

- (5) För att säkerställa att dessa beräkningar är föremål för tillsynsmyndighetens godkännande, bör endast de avvecklingsperioder som beräknats av kvalificerade centrala motparter enligt definitionen i artikel 4.1 led 88 i förordning (EU) nr 575/2013 få användas som proxyvariabel för marginalriskperioderna för beräkning av clearingmedlemmarnas kapitalbaskrav för exponeringar mot sina kunder.
- (6) Eftersom marginalriskperioden syftar till att fånga upp förändringar i marknadsvärdet för en nettningsmängd transaktioner under tidpunkten från den senaste utväxlingen av säkerheter för denna nettningsmängd med en motpart på obestånd fram till dess att transaktionerna har slutavräknats och den marknadsrisk som uppstått har säkrats på nytt, och eftersom marknaderna kan stängas under vissa dagar, bör marginalriskperioderna uttryckas i bankdagar. Detta kommer att säkerställa att kapitalbaskravet för dessa transaktioner helt och hållet återger de risker som institutet är utsatt för under marginalriskperioden. Det är därför lämpligt att fastställa att gränsvärdet för den marginalriskperiod som ska användas för ändamålet med artikel 304.3 i förordning (EU) nr 575/2013 motsvarar fem bankdagar, dvs. en längre period än den minsta period om fem dagar som föreskrivs i den artikeln. Gränsvärdet för marginalriskperioden skulle på så vis också anpassas till bestämmelserna i avsnitt 6 i kapitel 6 i avdelning II i del tre i förordning (EU) nr 575/2013 som omfattar kraven för användningen av metoden med interna modeller.
- (7) I enlighet med artikel 304.3 och 304.4 i förordning (EU) nr 575/2013 är de kortare marginalriskperioder som institutet får tillämpa vid beräkningen av kapitalbaskraven för exponeringar mot en kund bara tillämpliga när institutet agerar som clearingmedlemmar. Därför är de regler för marginalriskperioder som institutet får använda enligt dessa bestämmelser inte tillämpliga om institutet beräknar kapitalbaskrav för exponeringar mot en kund, men inte agerar som clearingmedlemmar för dessa exponeringar. Detta gäller oberoende av om dessa institut tillämpar metoden med interna modeller eller inte, och oavsett om de relevanta exponeringarna mot kunder är centralt clearade eller inte.
- (8) Denna förordning grundar sig på det förslag till tekniska tillsynsstandarder som Europeiska bankmyndigheten har lagt fram för kommissionen.
- (9) Europeiska bankmyndigheten har genomfört öppna offentliga samråd om de förslag till tekniska tillsynsstandarder som denna förordning grundar sig på, analyserat de möjliga kostnaderna och fördelarna och begärt ett yttrande från den bankintressentgrupp som inrättats i enlighet med artikel 37 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 ⁽¹⁾.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. De marginalriskperioder i en nettningsmängd som institutet får använda vid tillämpningen av artikel 304.3 och 304.4 i förordning (EU) nr 575/2013 ska fastställas i enlighet med punkterna 2 och 3 i denna artikel.
2. Om den relevanta nettningsmängden omfattar transaktioner som clearas av en central motpart enligt definitionen i artikel 4.1 led 88 i förordning (EU) nr 575/2013, ska de marginalriskperioder som institutet får använda vara den längsta av följande:
 - a) Fem bankdagar.
 - b) Den längsta avvecklingsperioden för de kontrakt eller transaktioner som ingår i nettningsmängden, som den kvalificerade centrala motparten meddelat i enlighet med artikel 10.1 b vi i kommissionens delegerade förordning (EU) nr 153/2013 ⁽²⁾, med vilken sådana avtal eller transaktioner clearas.Vid tillämpning av led b i första stycket ska den period som ska användas av institutet som marginalriskperiod, om den avvecklingsperiod som uppges omfattar ytterligare en period för novation av positionerna för en clearingmedlem som inte är på obestånd, utesluta denna ytterligare period.
3. Om den relevanta nettningsmängden omfattar transaktioner som inte clearas av en kvalificerad central motpart enligt definitionen i artikel 4.1 led 88 i förordning (EU) nr 575/2013, får institutet använda marginalriskperioder som ska vara minst tio bankdagar.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 12).

⁽²⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 153/2013 av den 19 december 2012 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 med avseende på tekniska tillsynsstandarder för krav på centrala motparter (EUT L 52, 23.2.2013, s. 41).

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 18 december 2014.

På kommissionens vägnar
Jean Claude JUNCKER
Ordförande
